

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at det var et noget kryptisk indlæg, den radikale ordfører fremkom med. Det stod ikke krystalklart, hvad det var for en målsætning om tilsætningsstoffer i fødevarer, som Det Radikale Venstre egentlig arbejder ud fra. Men det er da forhåbentlig den samme som fødevarerministerens, nemlig at der skal være så få, som vi overhovedet kan nå frem til.

Jeg læste en artikel i går i Politiken om danske salater. De var blevet bedømt med nogle kokkehuer. Der var vist ingen, der var kommet over 0. Og de brillerede bl.a. ved at være smækfyldte med tilsætningsstoffer.

Det ville jo være en absurditet, hvis sådanne salater kunne markedsføres med dansk øko-mærke. Men det er jeg bange for kunne blive resultatet, hvis man kommer igennem fra EU's side med en lovgivning som den, der er foreslået i komiteen.

Så tror jeg, at forbrugernes tillid til økofødevarerne vil lide et meget alvorligt knæk, og derfor er jeg også glad for, at der er en række partier, der har tilkendegivet, at denne her debat er så væsentlig, at den faktisk bør føres i det åbne rum. Det håber jeg også er ministerens synspunkt.

Jeg har så et par spørgsmål til ministeren: Vil det ikke være sådan, at man kunne prøve at få standset behandlingen efter de gamle komitéregler, som hr. Jørn Jespersen var inde på? Det ville jo være en fuldstændig skandale, hvis Kommissionen får vedtaget det her ved hjælp af et enkelt lands støtte. Alle de andre lande er måske imod, og ministeren siger, at der måske vil kunne samles et kompromis om et kvalificeret flertal, forhåbentlig for noget, der ligner de danske synspunkter. Men det hjælper jo ikke noget, hvis Kommissionen holder fast ved de gamle komitéregler, for så er det ikke nok, at man har et flertal, så skal man faktisk op på at være enig – alle landene.

Det spørgsmål vil jeg godt stille ministeren: Kunne man ikke tage det op i selve Ministerrådet og så simpelt hen få standset behandlingen af den her sag, indtil Kommissionen har bragt spørgsmålet om komitéproceduren op på niveau med den aftale, der blev lavet for et par år siden?

Det andet spørgsmål, jeg godt kunne tænke mig at få besvaret, er så: Hvad kunne der ligge i sådan et kompromis? Jeg er selvfølgelig betænkelig, hvis der kommer et kompromis, hvor mi-

nisteren så slækker på de danske krav. Det håber jeg vi kan få et tilsagn om ikke vil ske.

Så har jeg et spørgsmål omkring miljøgarantien. Hr. Jørn Jespersen har jo ret i, at miljøgarantien ikke eksisterer på landbrugsområdet, selv om det er en absurditet, at den ikke gør det, men det gør den altså ikke. Men så står der i ministerens redegørelse, at miljøgarantien alligevel gælder i den her sag, for hvad angår de tilsætningsstoffer, som er omfattet af den retssag, der i øjeblikket verserer mellem Danmark og EU om nitrit og nitrat og sulfat, er det klart, at med det, vi har besluttet i Danmark, nemlig at vi ikke vil acceptere nitrit og nitrat og sulfat, kan vi da ikke stå i den situation, at den her sag kan ende med, at det, vi holder fast i ved hjælp af miljøgarantien for alle fødevarer, bortset fra de økologiske, skal vi opgive for de økologiske fødevarer.

Så er det rigtigt, at så ville det føre til den absurde situation, som hr. Jørn Jespersen var inde på, at så ville der være flere tilsætningsstoffer i danske økologiske fødevarer end i de almindelige fødevarer.

Det håber jeg at ministeren kan slå fast ikke vil kunne ske, og at Danmark ikke vil medvirke til det. Ellers vil vi komme i den absurde situation, at de der salater, som jeg omtalte for lidt siden, vil blive produceret på basis af økologiske skinker, for så ville man kunne få lov til at fylde flere tilsætningsstoffer i, end man kan i dag, og så ville vi jo være ude i noget, som både vil være en tragedie og en farce.

Så det håber jeg at ministeren kan forsikre er dækket af miljøgarantien, sådan som det også står i notatet, uanset at det er landbrugsområdet, og at den danske regering selvfølgelig ikke vil indføre særlig slemme regler på det økologiske område, værre end dem, der gælder på det almindelige område. Så tror jeg, at selv hr. Jens Kirk ville synes, at sagen var moden til at blive diskuteret også uden for de lukkede døre.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for redegørelsen og også sige tak, fordi vi får lejlighed til at drøfte den her i salen. Jeg ved ikke, hvor stor betydning det har for offentlighedens inddragelse, men substansen er da vigtig at få sagt noget principielt om for os, der ikke beskæftiger os med det til daglig.

Jeg er helt tilfreds med den stilling, der redegøres for som Danmarks i redegørelsen her. Det er et område, hvor jeg er helt sikker på, jeg kan have tillid til regeringen. Men derfor er det jo